

A VERDADEIRA HISTORIA DE CARAPUCHIÑA

Texto de ANTONIO RODRÍGUEZ ALMODÓVAR

Ilustracións de MARC TAEGER

Tradución de VITORIA BALLESTEROS

Encadernado en cartón. 20 x 20 cm. 40 páx. 14 €

PREMIO DANIEL GIL DE DESEÑO EDITORIAL 2005 MELLOR ÁLBUM INFANTIL
MENCIÓN DO PREMIO DANIEL GIL 2005 ÁS ILUSTRACIÓN

A verdadeira historia de Carapuchiña (galego)

ISBN 978-84-8464-512-2. Os contos do trasno.

La verdadera historia de Caperucita (castelán)

ISBN 978-84-933755-9-1. Livros para soñar.

A verdadeira história do Capuchinho (portugués)

ISBN 978-972-8781-95-8. Livros para sonhar.

La vera storia di Cappuccetto rosso (italiano)

ISBN 978-88-95933-08-5. Libri per sognare.

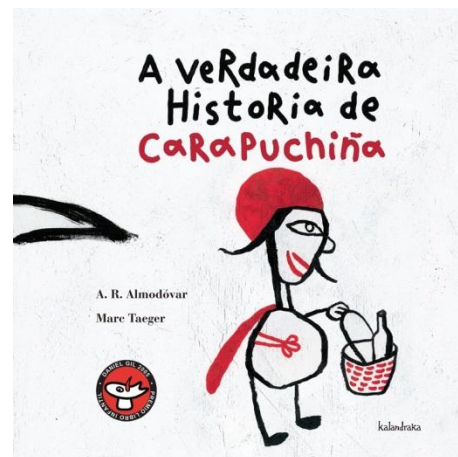
Había unha vez unha nena moi xeitosiña que vivía nunha aldea, preto dun bosque. Chamábanlle Carapuchiña, ou Carapuchiña Vermella, porque a súa avoa, que vivía noutra aldea dos arredores, regaláralle unha capa desa cor, cunha carapucha para o frío...

Detalles que ata agora pasaran desapercibidos sobre a vida cotiá de Carapuchiña -a súa torpeza para a costura, a súa fama de larpeira, a súa curiosidade extrema- saen á luz nesta obra. Froito dun intenso labor de investigación, Rodríguez Almodóvar non escatima en detalles: conversas entre nai e filla, entre nena e lobo, están fielmente plasmadas...

Así, desentraña o plan do malvado animal para devorar unha Carapuchiña que se describe como unha cativa inocente, aínda que habilmente astuta ao final do conto. Cunha linguaxe descritiva e abundantes pinceladas poéticas, o autor non elude evocar paisaxes características do relato clásico: “*avoíña, que uñas tan grandes tes, que ombros tan anchos, que nariz...*”.

Tras afondar nas numerosas versións que circulan polo mundo sobre as peripecias de Carapuchiña, nesta “verdadeira historia” plámanse personaxes como o gato da avoa, tan transcendentais para un desenlace feliz.

O clasicismo narrativo contrasta co aspecto rompedor e vangardista das ilustracións, cun estilo rústico e contundente: Carapuchiña podía ter saído do garabato dun neno e o lobo podía ter fuxido dun cadro de Picasso. Vermello, branco e negro é a gama cromática básica das composicións, a base de técnicas que evidencian un traballo de experimentación previo. A paisaxe ten un gran protagonismo, compartido coa expresividade dos personaxes: a representación de Carapuchiña sorprenderá en todas as páxinas do libro.

- **Temática:** versión de Carapuchiña baseada en textos da tradición oral francesa.
- **Idade recomendada:** a partir de 6 anos.
- **Aspectos destacables:** Premio Daniel Gil 2005; do ilustrador de “Aquiles o puntiño”, “Garavanciño”, “Tic-tac” (KALANDRAKA) e “Artur” (FAKTORÍA K); títulos relacionados: “La niña de rojo”, de A. Frisch e R. Innocenti.

Antonio Rodríguez Almodóvar

(Alcalá de Guadaíra, Sevilla, 1941)

Autor dunha vintena de libros, principalmente contos e relatos infantís. Tamén escribiu novela e poesía, guións para televisión e obras de teatro. Doutor en Filoloxía e Catedrático do Instituto de Lingua e Literatura Española, publicou estudos sobre teoría da narración e do texto poético en clave semiótica. Como resultado dos seus traballos de recuperación dos contos populares xurdiron obras como “Cuentos maravillosos españoles” ou “Cuentos de la media lunita”. Recibiu, entre outros, o Premio Internacional Infanta Elena de Narrativa Xuvenil pola novela “Un lugar parecido al paraíso”, o Premio Nacional de Literatura en 1985 ao libro mellor editado por “Cuentos al amor de la lumbre”, e o Premio Nacional de Literatura Infantil e Xuvenil 2005 por “El bosque de los sueños”.
www.aralmodovar.es

Marc Taeger

(Berna, 1963)

Vivió en Milán e Nápoles, Schriesheim e Lisboa. En 1975 instalouse en Barcelona, onde estudou deseño gráfico. Afincado agora en Galicia, traballa como ilustrador e deseñador. Animación, pintura, escultura e arte gráfica son algúns deportes nos que realiza a súa obra, que se expuxo en Luxemburgo, Alemaña, China, España, Francia, Costa Rica e outros países. Polo seu traballo de ilustración e deseño no álbum titulado “A verdadeira historia de Carapuchiña”, editado por KALANDRAKA, recibiu o Premio Daniel Gil de Deseño Editorial 2005. Tamén ilustrou os álbums “Aquiles o puntiño”, “Tic-tac” e “Artur”, este último publicado no selo FAKTORÍA K. www.marquski.com

Carapuchiña,
depois de xeralme un pouco,
solta a coto e púxose a dar chitapos por alí.
Non sabía que o lobo acababa de engamada
indicándolle o camiño das agoallas,
ou seica, se máis logo.

E entre iso e o que ela se crendou
contando as delicias violentas
e dando saltos dun lado a outro,
focelle moi tarde.

